

14de Møde.

Lørdag den 23. November Kl. 13.

Formanden: I Skrivelse af Gaars Dato anmoder Socialministeren om, at der maa blive foretaget Valg af et nyt Medlem til det i § 2, Stk. 2, i Lov Nr. 157 af 11. Maj 1935 om Tilskud ved Merbeskæftigelse nævnte Udvalg i Stedet for fhv. Folketingsmand Bouet.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 293 af 31. Oktober 1934 om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød og Forslag til Lov om Foranstaltninger til Fremme af Afsætningen af Kvæg og Oksekød har afgivet Betænkninger over de to nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Indløsligheden af Nationalbankens Sedler og om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Valgt blev: *Hans Nielsen, P. Andersen, Hartvig Frisch, Hauge, Einer-Jensen, S. Munk, Marinus Sørensen, Rager, N. P. Andreasen, Knud Kristensen, Krag, Himmelstrup, Christmas Møller, Fibiger og Prieme.*

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2203; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 79).

Sagen sattes til Forhandling.

Einer-Jensen: Det foreliggende Lovforslag er jo ligelydende med det Lovforslag, vi behandlede i sidste Rigsdagssamling. Lovforslagets Formaal er at skaffe Beskæftigelse til arbejdsløse, der har været arbejdsløse gennem en længere Periode.

Det forekommer mig, at Rigsdagen maa have Pligt til at søge med alle til Raadighed staaende Midler at tilvejebringe Muligheder for Igangsættelse af Arbejde for dem — og ikke mindst for dem —, der har gaaet arbejdsløse igennem en længere Periode. Der er ingen Tvivl om, at Folk, som gaar arbejdsløse, daglig spejder efter Muligheder for at faa Arbejde, og at Tusinder vilde glæde sig, om det var muligt snart at faa dette Lovforslag gennemført. Det vilde nemlig betyde, at de, der ved Bestemmelserne i Arbejdsløshedsloven, Bestemmelsen om 10 Maaneders Arbejde, Bestemmelsen om 26 og 39 Ugers Arbejde, at de, der derved, at de ikke har haft Beskæftigelse inden for de i Loven nævnte Tidsrum, er faldet for Bestemmelsen om at oppebære Understøttelse af Arbejdsløshedskasserne, dog faar Mulighed for at komme i Arbejde og gen erhverve deres Rettigheder som nydende Medlemmer af Arbejdsløshedskasserne. Den tidligere Socialminister Steincke nedsatte som bekendt et Arbejdsløshedsraad til Undersøgelse af hele Arbejdsløshedsproblemet. Dette Udvalg iværksatte for Aarene 1932—34 en Undersøgelse af, hvorledes Stillingen var for de arbejdsløshedsforsikrede med Hensyn til de Perioder, hvori de havde gaaet arbejdsløse. 63 882 af de forsikrede havde et Antal tabte Arbejdsdage i disse to Aar fra 151 til 300 Dage, 32 660 havde fra 301 til 450 tabte Arbejdsdage, og 18 600 havde fra 451 og opefter tabte Arbejdsdage i disse to Aar, det vil i Realiteten sige, at disse sidste havde været arbejdsløse begge Aar.

Efter denne Undersøgelse skitserede Arbejdsløshedsraadet en Plan til ekstraordinære Foranstaltninger til Igangsættelse af Arbejde for langvarigt arbejdsløse, og i Februar 1935 fremsatte Socialministeren her i Folketinget Forslaget om Lov til Foranstaltninger til Beskæftigelse af langvarigt arbejdsløse. Det er dette Lovforslag, den højtærede Socialminister nu genfremsætter. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det, for vi havde jo sidste Aar Lejlighed til at drøfte det baade ved en første og en anden Behandling og i et Udvalg. Desværre lykkedes det ikke at naa til Enighed om et Forslag. Af Flertallet i Udvalget blev der stillet Forslag om Ændringer til § 4, hvorefter det Antal Timer, de paa-gældende kunde beskæftiges pr. Uge, blev forhøjet til henholdsvis 20 eller 28 Timer pr. Uge for ugifte og fra 28 til 36 Timer pr. Uge for gifte. Som jeg alt har nævnt, har vi beskæftiget os med Lovforslaget tidligere, og med det Lovforslag, der fremsattes i